

19th Iranian Soil Science Congress
16-18 September, 2025

نوزدهمین کنگره علوم خاک ایران
۲۵ تا ۲۷ شهریور ۱۴۰۴

۰۴۲۵۰-۳۲۰۳۱

مدیریت جامع نگر و هوشمند خاک و آب

Holistic and Smart Soil and Water Management

دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

College of Agriculture & Natural Resources, University of Tehran

بررسی اثر غلظت‌های مختلف اکسید آلومینیوم بر آبدهی کپسول‌های رسی متخلخل در سامانه آبیاری زیرسطحی

زهرا شامی نژاد^{۱*}، حسینعلی بهرامی^۲، حجت قربانی واقعی

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد گروه خاکشناسی دانشگاه تربیت مدرس (Zahra.shaminezhad@gmail.com)

۲- استاد گروه خاکشناسی دانشگاه تربیت مدرس (bahramih@modares.ac.ir)

۳- استادیار گروه منابع طبیعی دانشگاه گنبد کاووس (ghorbani169@yahoo.com)

چکیده

گرفتگی نازل‌های آبیاری زیرسطحی ناشی از تجمع ریشه‌های مویین و بایوفیلم ناشی از فعالیت‌های میکروبی امری اجتناب ناپذیر است. یک راه‌حل پیشنهادی برای مهارریشه در اطراف و دیواره نازل‌های سفالی، ریشه‌گریز کردن نازل‌های آبیاری زیرسطحی با افزودن اکسیدهای فلزی به دیواره این نازل‌ها است. در این تحقیق اکسید آلومینیوم طی حرارت‌دهی نازل‌های سفالی آغشته به سولفات آلومینیوم (غلظت ۱۵، ۲۰ و ۳۰ گرم بر لیتر) دردمای ۹۰۰ درجه سانتی‌گراد در مدت زمان ۴ ساعت در منافذ دیواره کپسول‌های رسی رسوب داده شدند. در این تحقیق اثر اکسید آلومینیوم ترسیب داده شده بر دیواره کپسول‌های رسی متخلخل بر آبدهی این نازل‌ها، در دو فشار هیدروستاتیکی ۳ و ۵ متر ستون آب مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج نشان داد با افزایش غلظت اکسید آلومینیوم دبی نازل‌ها در تیمار ۲۰ گرم بر لیتر نسبت به ۱۵ گرم بر لیتر و ۱۵ گرم بر لیتر نسبت به شاهد افزایش آماری معنی‌داری در سطح یک درصد نشان داده است، اما در تیمار ۳۰ گرم بر لیتر به طور ناگهانی از میزان دبی نازل‌ها کاسته شده بود. همچنین نتایج نشان داد که با افزایش فشار از ۳ به ۵ متر ستون آب دبی نازل‌ها در همه تیمارها افزایشی بود. کاهش دبی گرچه در نگاه اول ممکن است به عنوان یک محدودیت تلقی شود، اما از منظر مدیریت منابع آب و افزایش کارایی آبیاری در مناطق خشک، می‌تواند یک مزیت مهم باشد.

واژگان کلیدی: آبدهی، آبیاری زیرسطحی، اکسیدهای فلزی، کپسول رسی متخلخل، اکسید آلومینیوم

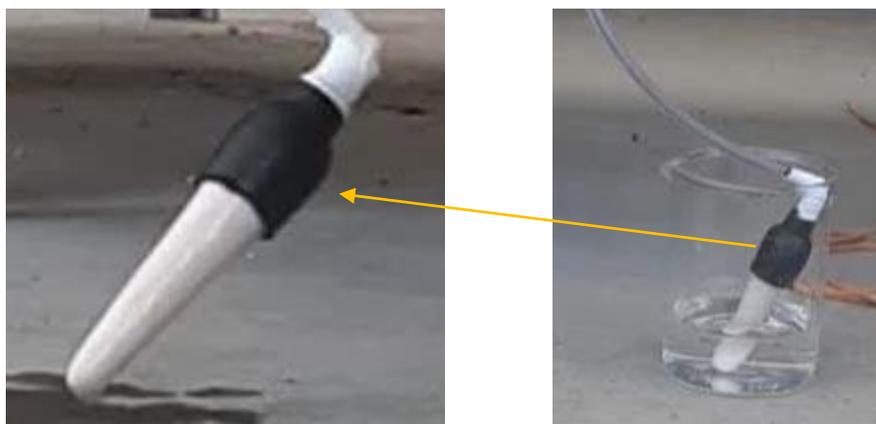
مقدمه

ایران در کمربند خشک و نیمه خشک جهان واقع شده است و همواره مدیران برای مواجهه با کم آبی و یا کاهش اثرات آن به دنبال ارائه راه حل‌های مدرن و کاربردی می‌باشند. روش تأمین رطوبت خاک با کپسول‌های رسی متخلخل یکی از روش‌های کاربردی در مواجهه با مساله کم آبی در تأمین رطوبت گیاهان زراعی و باغی در مزارع کوچک و متوسط مقیاس مناطق خشک و نیمه خشک است، اما گرفتگی نازل‌های آبیاری زیرسطحی ناشی از فعالیت‌های میکروبی و نیز حمله ریشه‌های موپین دو مشکل عمده استفاده از آنهاست که میل و رغبت عمومی به استفاده از این سامانه آبیاری را تحت تأثیر قرار داده است که قربانی و همکاران (۱۳۹۵) و Vaghei *et al.*, (2023) به آن پرداخته‌اند. Palaci و همکاران (2004) گزارش کردند که افزودن اکسیدهای فلزی از نوع اکسید تیتانیوم، کروم و منگنز با کاهش حجم منافذ یا تخلخل جسم سرامیکی همراه بود (Palaci *et al.*, 2004). چنین نتیجه‌ای توسط Zhao و همکاران (2016) در مورد یک جسم متخلخل سرامیکی حاوی زیرکونیوم مورد تأیید مجدد قرار گرفته است. آنها گزارش کردند که اکسید زیرکونیوم توانسته بود باعث افزایش مقاومت ساختار مکانیکی جسم متخلخل شود اما این عمل با کاهش تخلخل جسم سرامیکی همراه بود (Zhao *et al.*, 2016). محققین گزارش دادند که دبی خروجی قطره‌چکان‌ها با فشار آب رابطه خطی مستقیم دارد در حالی که دبی نازل‌های سفالی با افزایش فشار آب رابطه نمایی دارد (قربانی و همکاران، ۱۳۹۵). قربانی و همکاران (۱۳۹۵) گزارش کردند که افزایش آبدی نازل‌های سفالی در فشارهای هیدروستاتیکی ۵۰ کیلوپاسکال و بیش از آن از روند تصاعدی برخوردار است. البته از نازل‌های سفالی در فشارهای بیش از ۱۰۰ کیلوپاسکال استفاده نمی‌شود (قربانی و همکاران، ۱۳۹۵). Liu و همکاران (2023) به اهمیت استفاده از نازل‌های سرامیکی در آبیاری گیاهان بدون استفاده از پمپ برای زمین‌های کوچک مقیاس مناطق خشک و نیمه خشک شمال غربی چین اشاره کردند و در این راستا به بررسی دبی نازل‌های سرامیکی در دو حالت هوای آزاد و خاک در آزمایشگاه هیدرولیک آبیاری دانشگاه ای اند اف چین پرداختند. آنها گزارش کردند که رابطه بین دبی و فشار ثقلی آب در هوای آزاد از نوع خطی افزایشی بود و این رابطه در حالتی که قطعه در خاک قرار داده شد، از حالت خطی به غیرخطی تبدیل شده بود. مزیت اقتصادی این فناوری آن است که نیاز به پمپ را حذف کرده و هزینه اولیه و نگهداری سیستم آبیاری را برای کشاورزان خرد به حداقل می‌رساند (Liu *et al.*, 2023). یکی از دلایل کاهش دبی قطره‌چکان‌های سرامیکی رسوب مواد معدنی و تشکیل لایه پلیمری زیستی (بایوفیلیم) در سطح منافذ نازل‌های سرامیکی است. این گرفتگی قطره‌چکان‌ها علاوه بر کاهش دبی با کاهش یکنواختی توزیع آب، افزایش هزینه نگهداری و کاهش عمر سامانه همراه خواهد بود (Liu *et al.*, 2023; Tong *et al.*, 2024). نتایج آزمایش‌های میدانی شووان یو تانگ و همکاران نشان می‌دهد که دبی قطره‌چکان‌های سفالی قبل از کارگذاری در زمین حدود ۰/۱۵ لیتر بر ساعت بود و با گذشت زمان این مقدار کاهش یافت (Tong *et al.*, 2024). به طوری که دبی نسبی (Discharge Ratio Variation, Dra) پس از ۱، ۲، ۳، ۵ و ۷ سال استفاده به ترتیب ۹۰٪، ۶۳٪، ۵۱٪، ۴۳٪ و ۳۴٪ مقدار اولیه ثبت شد. این داده‌ها نشان می‌دهد که گرفتگی تدریجی منافذ سفالی باعث کاهش محسوس دبی در طول زمان شده بود. بر این اساس، آستانه عمر مفید قطعات سفالی به میزانی از دبی نسبی تعریف می‌شود که پایین‌تر از آن، عملکرد گیاه به طور معنی‌داری کاهش یابد (Tong *et al.*, 2024). Yao و همکاران (2021) گزارش دادند، شست و شوی قطره‌چکان‌ها با آب اسیدی (PH=6) به مدت ۱۵ دقیقه در فشار ۱۰۰ کیلوپاسکال، دبی را تا ۷۵٪ بازیابی می‌کند، همچنین بیان کردند افزایش زمان شست و شو تأثیر قابل توجهی بر افزایش بازیابی دبی ندارد (Yao *et al.*, 2021). Liu و همکاران (2023) گزارش کردند که در ساختار قطره‌چکان‌های سرامیکی از آلومینیوم اکسید (Al_2O_3) و کائولن استفاده می‌کنند. این ترکیبات در مواد اولیه باعث ایجاد ساختار متخلخل، استحکام مکانیکی بالا و مقاومت شیمیایی مناسب برای کاربرد در آبیاری زیر سطحی می‌شود (Liu *et al.*, 2022; He و همکاران (2023) به بررسی میزان درصد جرمی اکسید مس بر فعالیت ضد باکتریایی و هدایت هیدرولیکی نازل‌های سرامیکی پرداختند. نتایج آنها نشان داد که با افزایش فشار هیدروستاتیکی از ۵ به ۲۵ سانتی‌متر ستون آب، دبی همه نازل‌ها افزایش داشت. این افزایش در نازل‌های سرامیکی آغشته به اکسید مس ۸٪ جرمی بیشتر از نازل‌های شاهد فاقد اکسید مس بود (He *et al.*, 2023). گزارش‌های مختلف اثرات منفی سمیت نانو ذرات فلزی در گیاهان را بیان

کرده‌اند (Yang et al., 2015; Ogolo et al., 2021). در تحقیقی گزارش شده است که اکسید مس ($nCuO$) در غلظت‌های ۲۵ تا ۲۰۰۰ میلی‌گرم بر لیتر و اکسید آلومینیوم (Al_2O_3) در دوز ۲۰۰۰ میلی‌گرم بر لیتر اثرات سمی بر گیاهانی مانند ذرت و برنج تحمیل کرده‌اند. یافته‌ها نشان داده‌اند که نانوذرات Al_2O_3 می‌توانند رشد جلبک‌های آبی را مهار کنند و باعث مرگ برنامه‌ریزی شده سلولی در سلول‌های گیاهی شوند لذا می‌توانند بر رشد گیاهان تأثیر منفی بگذارند (Yang et al., 2015). اثر ضد باکتریایی نانوذرات Al_2O_3 نیز گزارش شده است. اثرات ضد میکروبی و ضد رشدی نانوذره Al_2O_3 بر روی باکتری *E. coli*، *Bacillus Subtilis* و *Pseudomonas Fluorescens* مشاهده شده است (Ogolo et al., 2021). این تحقیق به دنبال ساخت نازل‌های سفالی با خاصیت ریشه‌گریزی است. فرض بر این است که ترسیب اکسیدهای فلزی در منافذ نازل‌های رسی می‌تواند موجب ریشه‌گریزی و تغییر در خصوصیات هیدرولیکی شود. لذا ترسیب اکسیدهای فلزی در درون منافذ نازل‌های سفالی به دلیل خاصیت اکسیدکنندگی بالا و نیز حلالیت پایین شان می‌تواند یک راه حل کاربردی و مدرن برای مهار ریشه در اطراف و دیواره نازل‌های سفالی باشد. در این راه به علت ترسیب اکسیدهای فلزی در مجرای منافذ کپسول‌های رسی با تغییرات خواص هیدرولیکی نازل‌ها همراه خواهد بود. تا به اکنون بررسی خصوصیات هیدرولیکی کپسول‌های رسی متخلخل تحت تأثیر ترسیب اکسیدهای فلزی در فضای منافذ این نازل‌ها مورد مطالعه و بررسی قرار نگرفته است و این مطالعه به بررسی تغییرات خصوصیات هیدرولیکی کپسول‌های رسی متخلخل ناشی از ترسیب Al_2O_3 می‌پردازد و به نوبه خود کار جدیدی محسوب می‌شود.

مواد و روش‌ها

نازل‌های سرامیکی مخروطی شکل به طول ۶ سانتی‌متر و قطر ۱/۵ سانتی‌متر با نام تجاری مینی آب بانک (شکل ۱) از شرکت اندیشاب تهیه شد. این قطعات همگی در دمای ۹۸۰ درجه سانتی‌گراد پخته شده‌اند. عملیات تولید اکسید آلومینیوم با حرارت دهی سولفات آلومینیوم در دمای ۹۰۰ درجه سانتی‌گراد در درون کوره انجام شد. به طوری که ابتدا سولفات آلومینیوم در تیمارهای ۱۵، ۲۰ و ۳۰ گرم بر لیتر تهیه شد و در هر تیمار ۴ نازل سرامیکی به مدت ۲۴ ساعت در محلول مورد نظر غوطه‌ور شدند و پس از آن برای تولید سولفات آلومینیوم مهار شده در منافذ نازل‌ها از تکنیک حرارت دهی در دمای ۹۰۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۴ ساعت انجام شد. در نهایت دبی نازل‌های تیمار شده تحت تأثیر فشار هیدروستاتیکی ۳ و ۵ متر ستون آب مورد ارزیابی قرار گرفت.

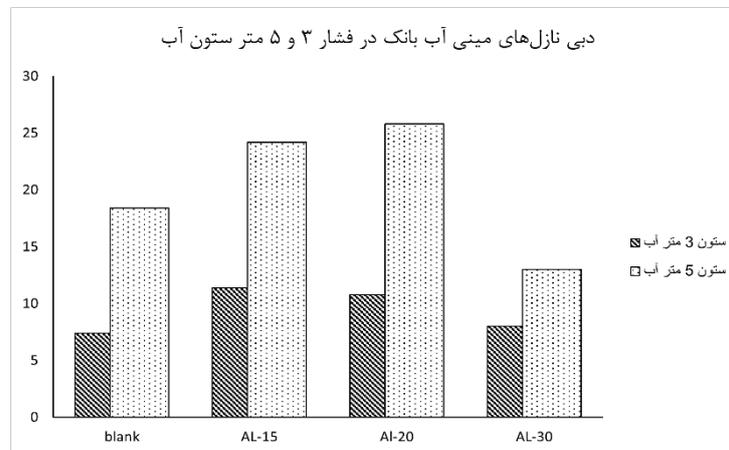

شکل ۱- تعیین دبی نازل سفالی در هوای آزاد

نتایج و بحث

در این پژوهش، اثر سطوح مختلف سولفات آلومینیوم بر ویژگی‌های هیدرولیکی نازل‌های سفالی آبیاری زیرسطحی بررسی شد و دبی خروجی نازل‌ها تحت فشارهای هیدروستاتیکی ۳ و ۵ متر اندازه‌گیری شد. نتایج نشان داد با افزایش غلظت سولفات آلومینیوم، میانگین دبی خروجی تیمار ۲۰ گرم بر لیتر نسبت به شاهد در فشار ۳ متر از ۷/۴ به ۱۰/۸ لیتر بر ساعت و در ۵ متر از ۱۸/۴ به ۲۵/۸ لیتر بر ساعت به طور معنی‌داری افزایش یافت و بیشترین افزایش دبی در تیمار ۲۰ گرم بر لیتر مشاهده شد

(شکل ۲). همچنین کاهش ارتفاع ستون آب از ۵ متر به ۳ متر باعث کاهش دبی در همه تیمارها شد. همچنین، با کاهش ارتفاع ستون آب از ۵ متر به ۳ متر، دبی خروجی نازلها در همه تیمارها به طور چشمگیری کاهش یافت. به عبارت دیگر این کاهش از لحاظ آماری معنی دار بود و تفاوت معنی داری بین دبی خروجی در این دو ارتفاع مشاهده شد.

شکل ۲- مقایسه دبی نازلها در دو فشار هیدروستاتیکی

اکسیدهای آلومینیوم در تیمار غلظت ۲۰ گرم بر لیتر سولفات آلومینیوم؛ میزان دبی کپسول رسی متخلخل را نسبت به شاهد افزایش داده است، اما در غلظت‌های بیش‌تر رسوب زیاد اکسید آلومینیوم در منافذ نازل‌های سفالی؛ دبی نازلها را کاهش داده است که این نتایج با پژوهش He و همکاران (2023) و همچنین Liu و همکاران (2023) همخوانی دارد. آنها گزارش کرده بودند که با افزایش درصد جرمی اکسید مس تا ۸ درصد وزنی بر میزان دبی قطره چکانهای سرامیکی افزوده شده بود و در مقادیر بیش از این مقدار روند دبی کاهشی گزارش شده بود. شایان ذکر است اکسیدهای فلزی در غلظت‌های بالا، هنگام رسوب تشکیل رسوبات دانه درشت‌تر می‌دهند که خود به عنوان مانعی برای تردد آب در فضای بین منافذ محسوب می‌شود. لذا این امر را می‌توان علت کاهش دبی در غلظت‌های بالاتر از ۲۰ گرم بر لیتر گزارش کرد.

نتیجه‌گیری

افزودن اکسید آلومینیوم با علم به این انجام می‌شود که بتواند از رشد میکروارگانیزم‌ها و نزدیک شدن ریشه گیاهان به جداره نازلها جلوگیری کند، اما تغییرات خصوصیات هیدرولیکی ناشی از این کار برای برآورد شعاع و عمق خیسیدگی این نازلها در طراحی سیستم‌های آبیاری بسیار مهم است. به طور کلی، افزودن اکسید آلومینیوم موجب افزایش قابل توجه دبی در غلظت‌های کمتر از ۳۰ گرم بر لیتر شده بود. در این بین دبی نازل‌های سفالی تیمار شده با اکسید آلومینیوم با غلظت ۳۰ گرم بر لیتر از همه کمتر بود. کاهش دبی خروجی نازل‌های سفالی در غلظت ۳۰ گرم بر لیتر به رسوب تجمعی اکسید آلومینیوم در درون منافذ نازل‌های سفالی ربط داده می‌شود. این رسوب به قدری هست که خود به عنوان جسم مزاحم مانعی برای تردد آب در فضای بین منافذ نقش ایفا کند. کاهش دبی در غلظت‌های بالا در نگاه اول ممکن است به عنوان یک محدودیت تلقی شود، اما از منظر مدیریت منابع آب و افزایش کارایی آبیاری در مناطق خشک، می‌تواند یک مزیت مهم باشد. کاهش دبی به معنای توزیع آهسته‌تر و تدریجی آب در خاک است که نه تنها از هدررفت آب به صورت رواناب یا تبخیر جلوگیری می‌کند، بلکه امکان جذب بهتر و یکنواخت‌تر رطوبت توسط ریشه گیاهان را فراهم می‌سازد. با علم به این که نازل‌های تیمار شده با اکسید آلومینیوم می‌توانند از خاصیت ریشه‌گریزی برخوردار باشند لذا آبدهی کمتر آنها نگرانی از بابت حمله ریشه ایجاد نخواهد کرد. ریشه‌گریز بودن و خاصیت تراوایی آهسته دو فاکتور موثر در آبیاری زیرسطحی محسوب می‌شود و استفاده از این تکنیک برای مناطق کم آب و برای کشت‌های حساس به تنش آبی، اهمیت بالایی دارد و می‌تواند به بهبود بهره‌وری آب و افزایش راندمان آبیاری منجر شود.

شایان ذکر است که این تحقیق نیاز به استمرار بیشتر برای بررسی عناصری همچون روی و مس و در تلفیق با آلومینیوم برای بررسی خاصیت ریشه‌گزیزی و میزان تغییرات آبدهی ناشی از این عناصر دارد.

فهرست منابع

- (۱) قربانی واقعی، ح.، بهرامی، ح.ع.، نصیری صالح، ف. (۱۳۹۵). آنالیز ابعادی الگوی خیسیدگی خاک از کیسول‌های رسی متخلخل. پژوهش آب ایران، ۱۰(۱):۷۷-۸۵.
- (2) He, X., Liu, X., Wu, P., Zhang, L., Zhou, W., Zhang, Q., & Zhang, J. (2023). Reduction of Pathogenic Bacteria from Irrigation Water Through a Copper-loaded Porous Ceramic Emitter. *Environmental Pollution*, 330, 121776.
- (3) Liu, X., Han, M., Zhang, L. (2023). A New Subsurface Ceramic Emitter for Smallholders without Pumps: Design, Hydraulic performance, and Field application. *Irrigation Science*, 41(6), 835-45.
- (4) Liu, X., He, X., Zhang, L. (2022). Simplified Method for Estimating Discharge of Microporous Ceramic Emitters for Drip Irrigation. *Biosystems Engineering*, 219, 38-55.
- (5) Ogolo, N. A., & Onyekonwu, M. O. (2021). Effect of Aluminum oxide Nanoparticles on Biotic Factors of the Environment-A Review. *Arab. J. Chem. Environ. Res*, 8, 247-258.
- (6) Palaci, Y., Çimenoglu, H., & Kayali, E. S. (2004). The Effect of Oxide Addition on the Wear Performance of the Alumina Based Nozzles. *Key Engineering Materials*, 264, 805-808.
- (7) Tong, X., Wu, P., Liu, X., & Zhang, L. (2024). Determining Clogging Threshold of Ceramic Emitters to Promote Wolfberry Production in Northwest China. *Agricultural Water Management*, 303, 109054.
- (8) Vaghei, H. G., Bahrami, H. A., & Saleh, F. N. (2023). Optimizing Soil Moisture in Subsurface Irrigation System Based on Porous Clay Capsule Technique. *Water Resources Management*, 37(8), 3037-3051.
- (9) Yang, Z., Chen, J., Dou, R., Gao, X., Mao, C., & Wang, L. (2015). Assessment of the Phytotoxicity of Metal Oxide Nanoparticles on Two Crop Plants, Maize (*Zea mays* L.) and Rice (*Oryza sativa* L.). *International journal of environmental research and public health*, 12(12), 15100-15109.
- (10) Yao, C., Zhang, L., Wu, P., Liu, Y., Cai, Y., & Zhou, W. (2021). Clogging Formation and an Anti-clogging Method in Subsurface Irrigation System with Porous Ceramic Emitter. *Agricultural Water Management*, 250, 106770.
- (11) Zhao, L., & Xue, Q. H. (2016, October). Modification Effect of Al₂O₃-ZrO₂ Composite Powder on Fine-particle and Ceramic Type Zirconia Metering Nozzles. In 2016 4th International Conference on Mechanical Materials and Manufacturing Engineering (pp. 452-455). Atlantis Press.

چکیده انگلیسی

Investigating the concentration effect of aluminum oxide on the discharge rate of porous clay capsules Zahra Shaminezhad ¹, Hossein ali Bahrami ^{2*}, Hojjat Ghorbani Vaghei

1. Master's student, Department of Soil Science, Tarbiat Modares University (Zahra.shaminezhad@gmail.com)
2. Professor, Department of Soil Science, Tarbiat Modares University (bahramih@modares.ac.ir)
3. Assistant Professor, Department of Natural Resources, Gonbad Kavous University(ghorbani169@yahoo.com)

Abstract

The clogging of subsurface irrigation nozzles due to the accumulation of hair roots and biofilm resulting from microbial activities is inevitable. A practical solution for inhibiting the effect of root intrusion around the walls of porous clay capsules is the addition of metal oxides to the walls of these capsules. In this research, aluminum sulfate at concentrations of 15, 20, and 30 g.L⁻¹ underwent thermal decomposition at a temperature of 900 °C for 4 hours, resulting in the formation of aluminum oxide. In this study, the effect of deposited aluminum oxide into the walls of porous clay capsules on the discharge rate of these nozzles was evaluated under two hydrostatic pressures of 3 and 5 meters of water column. Our findings reveal that as the aluminum oxide concentration increased, the discharge rate in the 20 g.L⁻¹ treatment showed a statistically significant increase (at the 1% level), when compared to the 15 g.L⁻¹ treatment. Similarly, the 15 g.L⁻¹ treatment also demonstrated a significant increase in discharge rate relative to the treated control. However, a notable observation was a sudden decrease in the porous clay capsule discharge rate in the 30 g.L⁻¹ aluminum sulfate treatment. Additionally, we found that increasing the hydrostatic pressure from 3 to 5 meters of water column led to an increased discharge rate across all tested treatments. While a reduced discharge rate might initially seem like a drawback, particularly after treatment with higher levels of aluminum oxide, it can be a significant advantage from the perspective of water resource management and enhancing irrigation efficiency in arid regions. A slower discharge rate translates to a more gradual and sustained distribution of water into the soil.

Keywords: Metal oxides, Discharge, Porous clay capsule, Aluminum oxide